

Summarstevna Javnaðarflokksins á Sandi

- Fyri hvørja bygd, ið fer, gerast vit fátækari

Kommunala skattaprosentið má niður - í minsta lagi ájavnt við tað í miðøkkinum, men helst eigur tað at fara nakað niður um. Hetta er ein veldug uppgáva fyri lögting og landsstýri, men hetta er neyðugt, um útjaðaraðkinu skulu hava nakra framtíð, segði Jógvan Adolf Johannesen m. a. á summarstevnunni hjá Javnaðarflokkinum á Sandi seinast sunnudag

Tað var Hargarskaldið Pól F. Joensen, sáli, sum á sinni kvæð:

Vit eru føroyingar serstøk tjóð.
Við felags lagu eitt felags blóð.

Og felags minnir
so mong tú finnur,
úr tíðarfloð.

Tað er nógvat vatn runnið í havð, síðani hesi orð vorðu søgd og mangt er broytt meðan tíðir runnu.

Víst er tað soleiðis, at vit øll eru føroyingar, men tíverri gjørdi tað ikki tað sama, hvar í hesum oyggjum tú hevði bústað.

Hevði Hargarskaldið livað í dag, so hevði hann eisini sæð einar øðrvísi Føroyar.

Hann hevði sæð einar Føroyar, sum eru mentar so ómetiliga nógva. Men hann hevði óivað eisini givið gætur eftir einari aðrari broyting.

Hann hevði t.d. sæð at Mykines, sum tá var ein meðalstór føroysk bygd, nú nærur er útdeyð, og hann hevði eisini sæð, at úti í Fugloy - har eg haldi at eg minnst ikki skeivt - yvir 200 fólk búðu, sova minni enn 20 fólk um veturin - er mær sagt.

Og eg kundi nevnt fleiri dømir.

Einki er at ivast í, at ein orsök til, at bygdir ella

oyggjar soleiðis fánaðu og fána burtur er, at tær ikki longur áttu tað jørd tær sótu á.

Men, tað er eisini eyðsæð, at skal nakar trívast í útjaðaraðkinum, sum nú gerst alt størri og størri, so má okkurt vera, sum heldur tey til staðið, har tey hugsadu sær at búgva.

Og tí ber tað ikki til, at í nærum hvørjum einsta føri, tá ið talað verður um sparring, so eru tað útjaðaraðkinu sm fyrst standa fyri skotum!

Og hetta er sjálvandi við til at fólk alsamt meira troðkast inni á miðjuni, har hentleikarnir og tilboðini eru størst.

Mínir áhoyrarar!

Eisini vit í Sandoynni hava merkt fylgjurnar av hesum.

Men, tibetur, vónandi, fer tað nú aftur at blána í eystri, og eg vóni, at sólin av álvara aftur risir úr havi.

Tí, vit búgva á einari góðari oyggj, og her býr bæði raskt og gott fólk.

Eitt fólk sum tó, við harðari hond, eindaleyst varð tveitt út í arbeiðsloysi.

Tað hevur verið, og verður so ofta sagt at javnaðarflokkurin einans eggjar fólk til at krevja - men hetta er ikki satt.

Tí, javnaðarflokkurin sigur enn, sum áður: Ger tína skyldu og krevj so tín rætt. Og har er munur á.

Men í førur, tá ið fólk verða forðá í at hava møguleikar at gera sína skyldu, so eiga tey, sjálvsagdan rætt at krevja rættin at liva.

Tað er dyrt at búleikast í útjaðaraðkinum.

Har, eitt sindur vestan fyri okkum liggur ein lítill oyggj - og har hava vit eitt gott dømi um tað misbýtið, sum fer fram í hesum landi - eitt dømi um, hvussu dyrt tað er at búgva í einum útjaðaraðki.

Tí, líkast tað nokrum at ein skúvoyingur skal gjalda yvir 30 oyru eyka fyri ein litur av olju?

Og eg kann taka eitt annað - eitt sindur øðrvísi dømi: Líkast tað nokrum at fólk úti í Hesti, sum hóast tey bert búgva einar 15 min. frá Gomlurætt, einans kunna fáa post triggjar ferðir um vikuna?

Og áðrenn eg gloymi Gomlurætt, so rennur mær í hug tær ómetiliga atfinningar - ta venan og tey óhugnaligu tøl, sum vórðu fostraði í ávisum heilum - sjálvt inni á Føroya lögtingi.

Har varð sagt at Gamla-rætt kostaði í minsta lagi eina hálva miljard 500 mió. kr. Eg segði, at hetta passaði yvirhøvur ikki. Jú, varð sagt, og hetta vóru alt ov nógvir pengar at ofra til eina farleið út í eina útoyggj - sum Sandoynnin í roynd og veru var.

Sannleikin er, at alt tað, sum er gjørt á Gomlurætt og í Sandoynni síðani seinast í 60 árunum umleið einar 380 mió. tilsamans. Hetta er sjálvandi nógvir pengar, men fløgan var neyðug, tí í Sandoynni var nærur einki úthygt.

Sandoynnin áðrenn ta tíð var at samanbera við eina oyggj. Og tí var hendan fløgan eisini neyðug.

Eg segði hetta einans fyri at vísa á tann vanliga hugburðin, sum valdar mótvegis útjaðaraðkinum.

Tað er einki at loyna, at tað leingi hevur verið ætlanin at spara burtur smáar bygdaskúlar, kring um í landinum, men tibetur hevur hetta ikki eydnast, tí mótstøðan hevur verið so stór.

Og í hesum døgum hoyra vit annars, at Postverk Føroya ætlar at snara lykilin um á einum 9 brævdøgum í smábýgdum, tí teir eru noyðdir at spara. Eg meini tað. Eg ivist ikki í at um teir gjørdur sær ómak kundu teir funnið sparringar á øðrum stað.

Tað tykist sanniliga eingin endi at vera á tá ið sparringar skulu raka útjaðaraðkinu?

Men, tey fólk, sum standa fyri nevndu ráðagerðum, hava als onga fatan av, at fyri hvønn skúla, brævstað ella annan stovn, sum verður niðurlagdur í smábýgdum,

Jógvan Adolf Johannesen fanst harðliga at ætlaðu sparringunum hjá Postverkinum, sum fara at raka útjaðaraðkinu meint

Jógvan Adolf leggur frá sær

Tá børnini í næstu viku fara í skúla í Skopun, verður tað ikki Jógvan Adolf Johannesen, sum fer at taka fmóti teimum.

Frá nýggja skúlaárinum at rokna, hevur Jógvan Adolf Johannesen lagt frá sær sum fyrstilarari við Skopunar skúla, og í hesum døgum verður søkt eftir nýggjum fyrstilarara.

Jógvan Adolf Johannesen gjørdist lærari í 1962, og var fyrstu seks árin lærari við Rituvíkar skúla. Skúlaárið 1967/68

var hann á skeiði á Fróðskaparsetrinum í føroyskum máli og bókmentum. Hann fór til Skopunar at undirvísa í 1968 og hevur verið fyrstilarari síðani 1970.

Jógvan Adolf er føddur í Dali 20. juli 1936, sonur Fridu og Sofus Johannesen, sum bæði vóru úr Dali.

Síðan 1988 hevur hann umboðað Javnaðarflokkin á tingi.

Hann hevur verið reiðari og var í fleiri á kommunuskriveri í Skopun.

um, stendur eitt sár eftir, sum gevur fólkinum eina kenslu av, at bygdin hevur mist nakað av tí, sum hoyrði við til bygdarmyndir.

Jú, víst hjá teimum, er tað sárt. Men tað, sum beinleiðis sýgur mergin úr stórum parti av útjaðaranum er hitt ógvusliga kommunala skattatrystið. Har má nakað gerast, tí hetta er tað sum skundar einamest undir frálýtingina.

Fyri at tálma hesum má kommunala skattaprosentið niður - í minsta lagi ájavnt við tað í miðøkkinum, men

helst eigur tað at fara nakað niður um.

Ein veldug uppgáva fyri lögting og landsstýri.

Men hetta er neyðugt, um útjaðaraðkinu skulu hava nakra framtíð.

Í hesum døgum siggja vit, at fleiri fyrndarbygdur liggja í andaleypi og aðrar eru á fallandi fót.

Fyri hvørja bygd, sum doyrt, eru Føroyar vorðnar fátækari og eg vóni ikki at tað einans verða minnini um nógvar av landsins bygdum sum standa eftir, tá ið avtornar! Tí tað verður úrslitið, um tann hugburðurin, sum nú valdar innan føroyska umsitin á nógvum økjum, ikki broytest.

Takk fyri.

Sluppin Johanna leggur at bryggju á Sandi seinasta sunnudag

Jógvan Adolf Johannesen

